

[Rahbæk Møller]

Der er en enkelt af de ting, vi har foreslået, jeg specielt vil nævne. Det er udviklingskontrakter. Ministeren sagde, at dem overvurderer vi, de har ikke den store betydning i Danmark, og henviste til USA; de kan ikke bruges her.

Det slår mig, at for kort tid siden var Forskningsudvalget ude på en virksomhed for at diskutere, hvad der fik den til at forske, og hvad den havde brug for. Virksomheden sagde, at den havde brug for udviklingskontrakter – den sagde ikke engang udviklingsfond – og anbefalede konkret, nu vi står over for en række store investeringer, at der blev knyttet udviklingspenge til. Der var ganske få borgerlige folketingsmedlemmer med, men der var dog en enkelt, fru Pia Larsen, og jeg er sikker på, at hun kan bekræfte, at det var sådan, det blev sagt.

Det samme blev sagt på konferencen i går, som flere af ordførerne var inde på. Der var en højteknologisk iværksætter, der skulle redegøre for, hvad han mangler i det offentlige system, og han sagde også udviklingskontrakter. Det er noget, der høres fra de virksomheder, der forsøger at udvikle sig. De nævner hele tiden dette behov. Jeg forstår ikke, at de blev afskaffet; det blev de jo.

Jeg vil ikke gennemgå samtlige otte punkter og samtlige ordføreres svar på alle otte punkter, men i ministerens svar vil jeg tage fat i et enkelt punkt, nemlig det, der drejer sig om regionalpolitikken, som var et af de punkter, ministeren var klart imod at vi skulle løse ved kommunalfuldmagten.

Det er interessant, at om nogle timer er Erhvervsudvalget ovre hos Kommunernes Landsforening, der beder om – og jeg forstår, at det gælder alle partier dér, også Venstre og De Konservative – at få løst nogle af de mest snærende bånd.

Der er altså uenighed, og jeg må sige, at SF åbenbart står Venstres og De Konservatives medlemmer af kommunalbestyrelserne nærmere, end ministeren og ordførerne herinde gør det.

Ministeren sagde angående iværksætterpolitik, at regeringen har gjort meget. Jeg vil erkende, at regeringen har gjort noget. Det vil sige, at der er en række ordninger, og det hjælper da. Jeg mener også, det fremgik af vores konference i går, at der mangler noget, og der mangler især ordentlige finansieringstilbud. Det er nok en af de ting, vi skal arbejde mere med i de næste år.

Så sagde ministeren, at der ingen tradition er her i landet for at have et analyseinstitut i Industriministeriet. Ja, det er da rigtigt nok, vi har ikke haft det før. Men er det egentlig ikke ejendommeligt, at Industriministeriet efterhånden er stort set det eneste ministerium, der ikke har sit eget analyseinstitut? Kirkeministeriet har det vist heller ikke, men der er vist ikke mange ministerier, der ikke har en eller anden form for sektorforskningsinstitut, og jeg synes, det er på tide, at det kommer.

Hr. Nyrup Rasmussen var positiv, men beskyldte os til gengæld for plagiat, idet han nærmest påstod, at vi havde skrevet af efter Socialdemokratiets beslutningsforslag.

Det er rigtigt, at der er overlapninger, ligesom der er overlapninger mellem Socialdemokratiets forslag og de forslag, vi tidligere er kommet med, og de forslag, Socialdemokratiet tidligere er kommet med, og for så vidt også det fælles erhvervspolitiske oplæg, de to partier lavede for et par år siden. Det er jo ikke unaturligt.

Der er også nogle steder, hvor vi skilles, eller hvor der i hvert fald er nuanceforskelle. Der er ingen tvivl om, at vores forslag er mere grønt end det, Socialdemokratiet er kommet med, og der er ingen tvivl om, at på det forskningspolitiske område er vores forslag væsentlig mere gennearbejdet. Her opfatter jeg Socialdemokratiets forslag som en smule primitivt. Det er jeg ked af at måtte sige.

Hr. Nyrup Rasmussen spurgte, hvorfor vi ikke har antaget det socialdemokratiske forslag om en udenrigshandelsorganisation. Årsagen er, at vi ser problemet med hensyn til udenrigshandelen i den mærkelige konkurrence, vi nu har mellem to ministerier, nemlig Industriministeriet og Udenrigsministeriet, der ikke kan blive enige om, hvem der egentlig er eksportministerium. Jeg kan da godt se, at det kunne være løsningen at sige: O.k., det er ingen af jer, men vi laver et tredje eller laver en organisation, som entydigt hører under et af dem.

Det er selvfølgelig en mulighed, vi har haft under overvejelse. Når vi ikke er kommet med den, skyldes det dels, at vi ved, at organisatoriske ændringer tager en pokkers tid, dels, at vi synes, der er et meget konkret behov, nemlig at det, vi mangler i hele systemet, er den ordening, der vender sig mod virksomhederne, og det hænger sammen med Industriministeriets pas-